

ու վառեն է, թիւրք կառավարութեան պաշտ
նատարները կամայականութեամբ ու անպղտ
նութեամբն են, ահա այն հզօր արգելքը, այն շին
կան պատը, որ կանգնած է այգվախի անձա
նուէր, թէև սակաւաթիւ, անհատները առաջը
Աշտիկի պարագաներ կարող են բուրբուլի
նշնչացնել, անհետացնել նոցա սրտիկ մէջ
դած կայծը, և ճշմարիտ եթէ դրանք նրան պա
տահեն, որոնք դիմէ նա, որի պաշտպանութի
նը խնդրէ նա. կառավարութեան և օրէնքի
բայց թիւրքի կառավարութեան ու օրէնաց ա
ռաջ ինչ նշանակութիւն ունի ոչ մասնագիտա
մանք, նա մասնաւոր հայրը Հիմայ նայենք հար
ցը. ենթադրենք թէ Հայաստան գնացողը ուս
տարնակ մի քմիչէ է կամ ուսուցիչ. նա եւ են
թարկված է զանազան անուշիղութիւնների
ինչպէս՝ նրկեական տարրուտը լիովին ապա
հովված չը լինելուն կամ քիւրդ ու թիւրք
աւազակների կողպատութեան տպատ չը մնա
լուն, բայց արդեօք նա տանկաց կառավա
րութեան պաշտօնատէրների կամ նոյն խա
օրէնքի առաջ նոյնպէս անպաշտպան է, ինչ
պէս նրա տանկահագաթակ եղբայրը. Այն նա
հզօր պաշտպան ունէ այն տէրութիւնը, որ
րին նա հպատակ է. եթէ ուրեաց տէրութիւնը
ոչ մի խտրութիւն չէ անում իր հպատակ հայր
ն ընդի ուսուի մէջ, եթէ նրա օրէնքողութիւնը
մի է ամեն հպատակ արգելի համար. միթէ
նա, այդ տէրութիւնը խտրութիւն կանէ իր ը
պատակները պաշտպանելու օտար տէրութեան
մուջն. հապա ինչա. համար են նրա հիպա
տոսները և ղեկավարները այն տեղերը, ոչ ապա
քէն իր սեփական հպատակներին պաշտպան
ելու համար. ի՞նչ է դուր զալլիւ արեմն այս ատձ
նեթիցս. այն, որ ուստարնակ և տանկարնակ հայ
երկոտասարգներ գնալով ի Հայաստան իրանց
թշնամ. եղբայր մտաւ դրական դու խիւճը բարո
քելու գիտաւորութեամբ, թէպէտ ե կը պատա
հեն զանազան խաւնդումների և ղեկավարութեան
ացնու ամենայնիւ ուրեացօտանցին աւելի պաշա
պանութեան տարրուտը և օրէնքի տարրուտը

զիւրկէն և պարսկերէն լեզուներ և զանազան գիտութիւններ Անգլիկներէն զիստաւր վարժապետը մի հայ է, որ մանկութիւնից ուսում է առնում Անգլիկացում, և շատ տարիներ Հնդկաստանի Բամբայ քաղաքում ուսուցչի պաշտօն է կատարած: Աշակերտները հայեր և պարսկերէն են, բայց հայերի թիւը մեծամասնութիւն է կազմում:

Որոշորաց դպրոցը ունի 50-ից աւելի աշակերտակիցներ, սովորում են հայերէն և անգլիկերէն լեզուներ, ծանոթանում են տարրական գիտութեան հետ, պարագում են կարող և ստիպագործութեամբ: Այլ դպրոցում աշխատում են երկու վարժապետ, երեք վարժուհի և մի կին է, որ կար է սովորեցնում:

Սպանաւում բացի միտեր Բրուսից կայ մի երկրորդ քարոզիչ ևս զօրօր շըրնի, որ առաջինի օգնականն է, Նա բժիշկ է, բայց մի և նոյն ժամանակ քարոզութիւններ է անում և աղաների դպրոցում ամեն օր երկու ժամ դասեր ունի:

Բողոքականները Սպանաւում ունեն մի մեծ ժողովարան, որի մէջ կիրակի առաւօտեան պարսկերէն քարոզ է լինում, ճաշից յետոյ անգլիկերէն, իսկ երեկոյեան հայերէն աղօթք է կարդացվում: Բացի զբանից կայ կիրակնօրեայ դպրոց ժողովարար սուրբ գրքի հետ ծանոթացնելու համար, այլ և շարքի ու չորեքշաբթի երեկոյեան աղօթքի ժողովներ են լինում հայերէն լեզուով: Հաղորդութիւն առնողների թիւը մօտ 200 հոգի է, բայց բողոքական կուսակցութիւններ մօտ 200 հոգի: Գրանք մեծ մասամբ հայեր են, պարսկերէնից յաջորդել է Մ. Բրուսին մինչև այսօր միտեր միայն 16 հոգի:

Պարսկաստանում մեծ քանակութեամբ առաւելում են սուրբ գրքերը կամ էփան գնով վաճառվելով, կամ ճրի բաշխվելով: Սուրբ գրքերի ընթերցանութեամբ հետաքրքրվում են մինչև անգամ մանկական հոգեւորականները: Գրքերը մատակարարում է Բրիտանական Աստուծաշունչի ընկերութիւնը: Մ. Բրուսը պատրաստել է նոր կտակարանի մի նոր թարգմանութիւն պարսկերէն լեզուով, չը հայելով, որ շատ տարի առաջ նոր կտակարանի պարսկերէն թարգմանութիւնը կար արդէն:

Բողոքականութիւնը աւելի մեծ յառաջակցութիւն է արել Պարսկաստանի Համազան քաղաքում Ալեքսանդր Բոյոյ հայ բնակիչները վեր-

ջին մի քանի տարւոյ ընթացքում ամբողջապէս ընդունեցին բողոքականութիւնը: Լուսաւորչականների հին եկեղեցին այժմ դարձել է բողոքականների ժողովարան, աշտուղ հայերէն, աստիկերէն և պարսկերէն լեզուներով աղօթքներ և քարոզներ են կատարվում: Համազան քաղաքի մօտ կայ մի հայոց դիւղ, որի ընակիչները նոյնպէս հրաւիրում են ամերիկացի քարոզիչներին իրանց մօտ: Զաւաչ Շիւնը, ազգով ասորի քահանան արդէն այնտեղ քարոզութիւն է ըսկեց:

Բողոքականութիւնը Համազանում տարածվում է և հրէայ ընակիչների մէջ, որոնց թիւը 3000 հոգի է: Գրանք գրեթէ 4-ից մէկ մասը քրիստոնէութիւն ընդունած է: Մանցեալներն ևս օրօրօր դրոշման մէջ են, ստիպում են իրանց հոգեւորականներին միմեկ քրիստոնէայ հրէաների հետ, եթէ յաղթվին, իրանց թոյլ տան ընդունել քրիստոնէութիւնը: Հրէաները մինչև այժմ յաճախում էին հայոց ժողովարանում, բայց չուսով միտիօնարները նրանց համար կը բաց աւնեն առանձին դպրոց և ժողովարան:

Պարսկաստանից դուրս գալով, Բողոքաց քաղաքով անցնելով, չեմ կարող մի քանի խօսք չանել այդ քաղաքի աւետարանական գործի մասին: Ալեքսանդր հայ կաթողիկոսից և հայ լուսաւորչականներից նոյնպէս կազմվել է մի վարդիկ բողոքական եկեղեցի, ունեն իրանց առանձին ժողովարան, ուր քարոզութիւններ են լինում հայերէն, արաբերէն և աստիկերէն լեզուներով: Միտիօնարները նպատակ ունեն չուսով բաց անել և մի դպրոց Բողոքացում, այդ մասին արդէն բանակցութիւններ սկսվել են Լոնդոնի հետ:

Եթէ Պարսկաստանի հայերի այժմեան անհոգ, անհիմա գրութիւնը շարունակվի, տարակցա չը կայ որ մի քանի տարւոյ յետոյ այնտեղ ոչ մի հայ լուսաւորչական չի մնայ: Բողոքական քարոզիչները կողմից նկատվում է եռանդոտ, անձնատէր աշխատելիւն, իսկ հայոց ազգայն հոգեւորականների կողմից ծաւալվում, գայթակղութիւն և անհոգութիւն միայն գէպի իրանց հօտի հոգեւոր կրթութիւնը: Եթէ այդ միտիօնարները չը լինէին, մի և նոյն է, տեղային հայերը մանկասկանութիւն կընդունէին, ինչպէս միշտ լինում էր: Գոնէ այժմ դարձեալ քրիստոնէայ են դառնում:

Եթէ, ուստի և աւելի պաշտպանված է, աւելի օգտակար, քան թէ նրա կ. պօլսեցի, եղբայրը, վանորոյ արդարութիւն չը լինի բնաւը բոլոր բարոյական պարտքը պօլսեցուց վրա, և ազատ թողնել ուստասանցուն:

Երկրորդ դատակարար վերջնէնք մեր հասարակութեան այն մասը, որը միմիայն առաւելում է փնտնանական գործերով է պարագում: Արա մասին պատուական ՎՃաղը հետեւալ դատողութիւնը կանէ, արանց նիթական շահը մինչև անգամ պահանջում է ծաղկեցնել: Հայաստանի առաւելորդ, արդիւնագործութիւնը, խաշնարածութիւնը, երկրագործութիւնը: Արանց կամ անձամբ, կամ իրանց աղաների միջոցով կարող են հիմնել Հայաստանում գործարաններ, արհեստանոցներ, գնել հողեր, արդիւնաբերել բամբակ, ծխախոտ, վաճառահանել բուրդ, մրդեր և այլ հազար ու մի բերքեր...: Գեղեցիկ և իրաւացի մտքեր և շատ աւաւստակ կը լինել, եթէ այդ մտքերը անկատար մնային: Գեղեցիկ, եթէ այդ մտքերը արձագանք գտնէին: Կ. Պօլսի հայազգի ունեւոր վաճառականների արտերում, իսկ եթէ չը գտնվի այդ արձագանքը, միմեկ նրանք, այդ մտքերը, պէտք է միան շայն բարբառայ յաւապաւիւն: Այլ պատասխանում եմ եւ, զարմանք մեր ուշքը մեղ վրա, մեր ունեւոր վաճառականների վրա և տեսնեմ, կարող են նրանք, միջոց ունեն արդեօք նրանք այդ զաղափարները իրագործելու յօգուտ իրանց և ի բարեգործութեան Հայաստանի: Այո, ունեն, մեր վաճառականները ոչ թէով քիչ են և ոչ կարողութեամբ նուազ: Կ. Պօլսի հայ վաճառականներն են, և որ գլխաւորն է, արանց գործունէութեան առարարելը աւելի լայն է և ազատ, քան թէ նրանք և ահա ինչպէս, առաջինը: Հայաստանը մեր երկրին (Անգլիկական) աւելի մօտ է, քարաբերութիւն ունենալու միջոցները աւելի հնչում են ճանապարհների լաւութեան պատճառաւ (համեմատաբար): Կարան մինչև թիֆլիս գեղեցիկ շուտ է, թիֆլիսէն էլ մինչև Սե Ժողը երկաթուղի, իսկ Բայազետ, Մուշ, Վան և Արգ-

յում, Հայաստանի ազգ գլխաւոր կենտրոնները, կարան այնքան հեռու չեն, որքան Տրապիզոնէն կամ Զմիւռնայէն, այն միակ դանքն, ուր անշուշտ մուտք օդաք է գործեն Հայաստանի բերքերը եւրօպական վաճառականութեան շըրջանը մտնելու համար: Երկրորդ մեղանում վաճառականութեամբ (ի հարկէ մեծ) պարագործներ թիւը շատ և կարողութիւնն աւելի մեծ է, քան թէ Կ. Պօլսի հայոց: Պարսկաստանի և ամբողջ Արմէնի բերքերն ու հում ապրանքները մեր հայ վաճառականների ձեռքով կողորովվին Մարսիլ, Բարսիլ, Լոնդրա, Մանչեսթեր, Լիւքզուլ, ուստայ քաղաքները մէկից կը թողան: Ինչ կը լինի որ Հայաստանն ևս նրանց գործունէութեան չըջանը մտնէ, միմեկ նրա արդիւնաբերած բուրդը, բամբակը, ծխախոտը, կոտեղները և այլ հազար տեսակ բերքերը քիչ են, կամ օրական չանուէտ, միմեկ մեր հայի վաճառականները (պօլսիկազիկները) վառ հոգ կամ բրինձ կը տանան: Հայաստանի պարագա դաշտերն են, իսկ, աւելի, թէ այդ առարկաները այնքան շատ չեն, որ կարողանային վաճառականութեան նիթ գառնալ, դո մէկ համոզիչ պատճառ չէ, շատ չեն, որովհետեւ զրնոց չը կայ, գնող լինի նրանք կը շատանան:

Երրորդ ուստահպատակ վաճառականը աւելի ապահովված է հաճկաստանի մէջ, այնտեղ կան հրապտտներ, որոնց պարտքն է հակել իրանց տէրութեան հպատակների օգուտը, խնոները, պաշտօնատէրների չանախրութեան, դատարանների կողմնադատութեան և աւաղականների յաղիտականութեան դէմ նրանց պաշտպան ունենալ: Այս բոլորը չը կայ: Կ. Պօլսի հայի համար, այդ պատճառաւ նա կը վախենայ և Հայաստանի հետ գործ չի բանի: Իմ կարծիքով, իրաւունք է լինի, որովհետեւ կրկնում եմ, տէրութիւնը նրա պաշտպանն է, վաճառականութիւնը օտար երկրի մի հետ տէրութեան օգուտն է, դրա համար է, որ մեր տէրութիւնը անաղին ծախսեր է առնում միշտ զանազան էկսպլոիցիաներ ուղարկե-

լորն փաստ, թէ որքան հայ հոգեւորականները հէնց իրանք նպատակում են իրանց ժողովրդի կրօնաւորն լինելուն, կը յիշեմ այն, որ անհիշողից տարի է Սպանանի և Հնդկաստանի հայերը անդադար բողոքում են իրանց միմեկաւոր առաջնորդի անկարգութիւնների դէմ, խնդրում են Լիւքզուլից, որ նրան փոխէ: Բայց Լիւքզուլից նրանց մինչև անգամ պատասխանի էլ չէ արձանագնում, որովհետեւ այստեղ մի Կանկունի կայ, որ յիշեալ անկարգ առաջնորդի պաշտպանն է, որովհետեւ յիշեալ անկարգ առաջնորդը առաւ փողեր է ուղարկում Սանկունուն...:

Ել ինչու ենք մեղադրում, որ Անգլիկայից և Ամերիկայից միտիօնարները գալիս են և որսում են մեր ժողովուրդը: Մի և նոյն չէ, անհիշողի հօտի օչխարն են թէ գայլը չուտէ, մի այլ գազան իս կուտէ: Պարսկաստանի անտէր հայը եթէ բողոքական չը դառնայ, մանկասկանութիւնը նրա համար պատրաստ է, ինչպէս էլ որ կորան այդ երկրի բազմութիւն հայերը:

Այսքանը ևս գրեցի արեւելեան Պարսկաստանի հայ բողոքականների մասին, գուցէ մի ուրիշ նամակով կը գրեմ թէհրանի և առհասարակ Արապատականի հայ բողոքականների մասին:

ՄԵԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳՈՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՍՕՖԻԱ, 19 յունիսի: Յունիսի 14-ին և դած քուէարիւթիկնից յետոյ երբ ձայների հաշիւն եղաւ, յայտնվեցաւ, որ մեծամասնութիւնը իշխանի կողմն է:

ԼՕՆԿՕՆ, 18 յունիսի: Ֆրանսիայի համաձայնութեամբ մշակվում է մի առաջարկութիւն Տրիպոլի վրա գերիշխանութիւնը խաղաղային յանձնելու մասին:

ՓԱՐԻՋ, 18 յունիսի: Բարսիլի մի Անտիկեր զինաց Բ. Գրանը մի շրջաբերականով, որով նա դանդաղում է թիւրքաց հաւատարմատար Հաֆիզ-փաշայի գործողութեան դէմ Տրիպոլի մէջ:

ԲԵՐԼԻՆ, 18 յունիսի: Լայպցիգից հեռագրում են, որ Լայպցիգի հաշանից արտաքսված են մօտ 100 օսթիալիսաններ, որոնց լուսնի են Բէրլի, Լիբիկիտ, Հոգենկիֆեր և Ֆինկ:

Եթէ Արապի անհամաձայնութիւնը շատազանաւ և վաճառականութեան նոր արդիւններ որսնելու, միմեկ նա գոհ չի լինի և իր նպատակները կը խնայ տեսնելով, որ իր հպատակները նոր արդիւններ են գտած վաճառաշահութեան: Չը հաշուելով մի քան մի բուրդ չարժանութիւնը (մտախնդր), կարծեմ, այս երեքն ևս բաւական են, որ ապացուցանեն, թէ մեր առաւելուն հայ վաճառականները եթէ ոչ աւելի գտնէ ոչ էլ պակաս, կարող են և բարոյապէս պարտաւոր են յարարութիւններ ունենալ թիւրքաց Հայաստանի հետ թէ իրանց շահի համար և թէ Հայաստանը բաւարարու, նրա արդիւնաբերութիւնը բարձրացնելու և վաճառականութեան ծաղկեցնելու նպատակաւ: Այս ևս կտան, որ սրա համար պէտք չեն ոչ անձնատէրութիւն, ոչ գահաբերութիւններ և ոչ իսկ միլիթաներով գումարներ, ինչպէս կարող են կարծել ունեւոր աւանդներ իրագործված տեսնելու համար: Այլ ինչու տեսնանք թողած, իրէշխանի ետեւից ընկնենք կամ անաղին մէջ պտտնեք, անենք այն, ինչ որ մեր կարողութիւնն քարծր չէ: Ինչ որ մեր ոչմիտ համեմատ է, փոքրից սկսելով, ոչ որ չէ արձանագնում, որ մի օրուան մէջ Հայաստանը Կղեմայ գլխաւորն վերափոխվի, ինչ որ կատարվի յարգելի ՎՃաղի թերթի ծրագիրը և կատարվի փոքր առ փոքր, բայց առ քալը, այսօր մէկը, վաղը միւրը և այլն: Բայց կատարվի ոչ միայն Կ. Պօլսի հայերէն, այլ և մեր ունեւորակ հայերէն, որովհետեւ վերջիններս, կրկնում եմ, թէ աւելի ոչմիտ են և միջոց ունենք զայն կատարելու և թէ մեր ևս թիւրքաց հայի նոյն հարազատ եղբայրներն ենք, ինչ որ Կ. պօլսեցին, մենք խորթ չենք:

Չը կամենալով այլ ևս ձանձրացնել բարեւոր ընթերցողին, վերջացնում եմ անելքս, մի երկու խօսքի մէջ պարունակելով այն, ինչ որ գրուածիս առարկան է եղած: Թիւրքաց Հայաստանը դարեւով մնալով խաւարի և աղիտութեան մէջ և չըջապատված լինելով գազանաբարոյ և վայրենի ազգերէ, միշտ ենթարկված է

Ս. ՊԵՏԵՐՅՈՒԲ, 19 յունիսի: Պետական բանկի 5% տոնակը առաջին շրջանի արժէ 95 ր. 75 կ., երկրորդ 94 ր. 50 կ., երրորդ 94 ր. 50 կ., չորրորդ 94 ր. 25 կ., ներքին 5% տոնակն փոխառութեան տոնակը արժէ 228 ր. 50 կ., երկրորդ 221 ր., արեւելեան տոնակն փոխառութեան տոնակը արժէ 92 ր. 87 կ., երկրորդ 92 ր. 87 կ., երրորդ 93 ր., ոսկի 8 ր. 3 կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 24,75 պէնս, Ամերիկայում վրա 124,75 պէնս, սուսաց 100 ր. Համբուրգի վրա 211 մարկ 75 պէնս, Փարիզի վրա արժէ 260 ֆրանկ 75 սանտիմ:

Ս. ՊԵՏԵՐՅՈՒԲ, 20 յունիսի: Ներքին գործերի միտիօնար վճռեց արդիւնը Օдес, Листокъ Объявл. լրագրի հրատարակութիւնը չորս ամսով:

ՊՐԱԳԱ, 20 յունիսի: Չէխական բոլոր լրագիրները կալանաւորված են, գերմանացի ուսանողների դէմ չէխերին զրգոնելու պատճառով: Յունիսի 19-ին համալսարանը փակվեցաւ: Կուրիները չէխական և գերմանական երիտասարդութեան մէջ շարունակվում են Ռուսացիներից շատերը կալանաւորված են:

ՎԱՇԵՆԳՏՕՆ, 20 յունիսի: Այսօր, առաւօտեան 9 ժամին հրացանից արձակեցին Հարֆլիդ նախագահի վրա կարծում են որ նա ծանր կերպով վիրաւորված է, լուր կայ, մինչև անգամ, որ արդէն մեռած է: Ընդհանուր ստատիկ շփոթի պատճառով անհայտն է ստանալ ճիշդ տեղեկութիւններ: Սպանդը կալանաւորված է:

Կ. ՊՕԼԻՍ, 19 յունիսի: Ամուսնական կապերը սուլվանի փակների, որոնք մահվան են դատապարտված, խզված են յայտնված:

ԱԹԵՆԱ, 19 յունիսի: Եւրօպական յանձնաժողով հասել է Պերթիգի: Ահաբերի գաւառները սկսված է: Արտայի գրաւերը կը սկսվի երեքշաբթի օր:

ԿՐՕՆՇՏԱՎ, 20 յունիսի: Անգլիական նաւատորմը, Էդինբուրգեան իշխանի առաջնորդութեամբ, ժամը երեքին հասաւ Արաւստայի Գօրկա ասփած տեղին, Արեւշատից ետէ վերստ հեռու:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

Եղել և է նրանց հարստահարութեանը, յափըտակութեանն ու կողպատութեանը և այսօր հասել է այն ծայրանկ թշուառ գրութեանը թէ մուսորապէս և թէ նիթականապէս, որի նըմանը հազիւ գտնվի աշխարհում մի այլ անկիւնում: Անհրաժեշտ է այդ թշուառութեանն առաջին տեսնել, պէտք է օգնութիւն, բայց երազ կը լինի, եթէ այդ օգնութիւնը մենք սպասենք ուրիշներէն, ոչ, եթէ օգնութիւն կայ, դա մեր ձեռքումն է, հայը պէտք է օգնէ հային, բայց օգնողը որ հայը պէտք է լինի այն, որը բնակվելով մի եւրօպական բարեկրթված ու լուսաւորված հզօր տէրութեան մէջ ինչպէս Ռուսաստան, վաղուց ճաշակած է լուսաւորութեան, բարօրութեան, արդարադատութեան և ազատութեան քաղցր պտուղները, նրան պիտի մի գգայի է այն քայքայախոտն լեղին, որը գարեւալ կը խմէ նրա թշուառ եղբայրը: Հաճկաստանի ծանր լուծի տակ Բաւական է, խղճացեք այդ տառապելաների վրա, գիտեցեք նրանց տանջանքների վրա, առէք նրանց ձեռքէն այդ թշնամ լի բաժակը և փոխանակել տուէք նրանց անմահական ջրի բաժակը: Երան նրանք կը պապակին և ուրը գուցէ առաւելութեամբ ունեւոր, կազմեցեք ինչ որ կամենաւ եւ, ընկերութիւն, հասարակութիւն, ժողով, մասնաժողով, բանը անուան վրա չէ, օգնեցեք միայն թշուառն, մի բաւականաշուք միայն ուրիշի վրա յոյս դնելով և ուրիշն ճանապարհ ցոյց տալով, ճանապարհ, որի վրայով ինչմեկը հեշտութեամբ կրթվեց: Գործաւոր է ձեռք ընկեր, մասնակից, կանչեցեք Կ. Պօլսի հայերին, միտին դնալեք, միտին գործնեցեք: Այն որ գտնար է մէկին անել երկուսով, երեքով հեշտութեամբ կանգնի և ինչ որ անէք թէ Աստուծոյ հաճելի է և թէ ձեր գլխին ուրախակի, վառն գեթ թէ թշուառն կազմեք և թէ ձեր շահն չէք գրկել, միայն պէտք է սկսեալ, յետոյ գործը ինքնիրեն առաջ կերթայ, սկսելու համար էլ պէտք է մի փոքր զգացմունք, այն է եղբայրութիւն, արդարադատութիւն:

Կ. ՄԷԼԻՔ-ԲԵՂԱՐԻԱՆ